

İstanbul

— Rabia Barış · 29 Mayıs 2009

İSTANBUL'UN Fethi'nin 556. yılı adına İstanbul Şiiri:

İstanbul'un Fethi, 29 Mayıs 1453'te şehri günlerdir kuşatan Osmanlı ordusunun, şimdi İstanbul olarak bilinen, o zamanki adıyla Konstantinopolis şehrini Sultan II. Mehmed Han'ın komutanlığında fethetmesidir. Bu fetihten sonra Osmanlı Devleti İmparatorluk olmuş, henüz 21 yaşında olan Sultan II. Mehmed, Fatih unvanını da alarak Fatih Sultan Mehmed olarak anılmaya başlanmıştır. Tarihteki en önemli devletlerden olan Doğu Roma İmparatorluğu böylelikle sona ermiştir.

İSTANBUL

Altın kemer takmışlar boğazın bir yerine,
Abide kondurmuşlar ünlü Beylerbeyi'ne.
En nadide eserler Topkapı'da saklanmış,
Erenler, evliyalarda İstanbul'da toplanmış.

Ey İstanbul İstanbul hadisle kutlu şehir,
Sancağı, mehteriyle mutlu, umutlu şehir.
Sende Yuşa Peygamber, sende en güzel güller.
İşte bir sabah vakti çağrıda müezzinler.

Allah Allah sesleri yükselirken semaya,
Çekilir Eyüp Sultan ezanlarla duaya.
Deniz sakın yön çizer Hudai'nin yolundan.
Her ülke sarmak ister İstanbul'u kolundan.

Susar Karaca Ahmet günün bittiği yerde,
Nur yağar İstanbul'a göklerden perde perde.
Dünyanın göz bebeği bizindir bizim billah.
Böyle güzel bir şehri gözetir yüce Allah.

Akikten gerdanlığı yakışıyor eynine,
Dalmışım cennet diyar İstanbul'un seyrine,
Gecesi ıslık ıslık, gündüzü ömür sunar.
Esmezse deli rüzgar surların nabzı donar.

Ümraniye haz bulur nazarlı bir bakışla,
Edalı kız gibidir Selimiye'de kışla.
Haydarpaşa'dan başlar İstanbul yolculuğu,
Onu görmek isteyen garda alır soluğu.

En asil lalelerin vatanı İstanbul'dur,
Tutuşan yüreklerin sevdası İstanbul'dur.
Sultan Ahmet laleyle bütünleşti severek,
Bir devre isim verdi lale devri diyerek.

Endamlı Hidiv Kasrı Çengelköy'ün sırtında,
Edâlı Dolmabahçe Beşiktaş'ın bağrında.
Süslüyor İstanbul'u boğazın incileri,
Hem Avrupa, hem Asya sıralanmış benleri.

Kanlıca'da aşıklar yelken açarken suya,
Çekmece koylarında zaman dalar uykuya.
Sultanların sofrası Çamlıca'da kurulur,
Katibimin türküsü Üsküdar'dan sorulur.

İstanbul sevda şehir ak günün eşiğinde,
Nice Fatihler yatar salında, beşiğinde.
Sevgi onda can bulur, canan ona ulaşır.
İstanbul, özlem olur kıtaları dolaşır.

Demir alır gemiler Kadıköy rıhtımında,
Hasret vuslata döner Atatürk limanında.
İstanbul'un güzeli Bakırköy'de oturur,
Sirkeci'nin treni acı çığlık tutturur.

Kızkulesi nazlıdır suların ortasında,
Renkler cümbüşe kalkar sahil ortancasında.
İstanbul ateş olur yürekleri kavurur,
Güneyden gelen meltem saçlarını savurur.

İhlamurlar altında neşeli geçer yazlar,
Geceye eşlik eder gümüş rengi yıldızlar.
Ay buluttan sıyrılıp dolaşırken mehtabı,
İstanbul'dan açılır dünyaya sırlı kapı.

Güneş gurub olurken ufukladır cenginiz,
Hisarda gün batımı öze vurur sevginiz.
Heybeli'de söyleşir sazende güzelleri,
Saray bahçelerinde dem tutar bülbülleri.

İstanbul 'un sevgisi gönüllerde birleşir,
Ona müptela olan onunla bütünleşir.
Dağları yeşil orman, bağları salkım söğüt,
Akşemsettin bu yerde Fatih'e verdi öğüt.

Yedi tepe üstünde yedi süreyya yanar,
İstanbul'u bir gören ömrünce söyler, anar.
Kaşları yay gibidir, kirpiği hedefe ok,
İstanbul'un üstüne bir başka İstanbul yok.

Çamur sırma sim olur Yavuz'un kaftanında,
Onu mübarek bilir alimin kır atında.
Bu derin felsefeyle gider Sina Çölüne,
Der, İstanbul gözümüz bu hep böyle biline.

Mavi gök, mavi deniz kucağında İstanbul,
Bir karede bin hayat İstanbul'da İstanbul.
Fatih Sultan köprüsü güzellerin güzeli,
İstanbul kara sevdam yeni değil ezeli.

Mahyalı camilerde geceler kandil yakar,
Burası Sultan Ahmet görenler hayran bakar.
Bu köprüler Osmanlı, bu minareler Sinan,
Rahat uyu türbende koca Sultan Süleyman.

Rabia Barış